No. 108. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 6 September.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25; en franco per post f 2,50. Advertentiën worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

De Staten van Zuid-Holland.

Het reglement voor de Hoogheemraadschappen en Polder-besturen, zoodals het door de Provinciale Staten van Zuid-Holland is gearresteerd, heeft, gelijk wij reeds vroeger opmerkten, getoond hoezeer de aristocratische geest bij hen de overhand behoudt. Eene kreet van verontwaardiging is daarover dan ook door de geheele provincie opgegaan, te meer daar men van degenen die eenen LUZAC en THORBECKE ter landsvergadering afgezonden hadden, meende iets anders te mogen verwachten. Vanwaar die inconsequentie? — Vanwaar zoodanige strijdige handelingen? Welke is derzelver oorzaak? — Zij zelve is de aristocratische geest, die de meerderheid dezer vergadering bezielt, gelijk ze uit den aard harer zamenstelling daardoor bezield moet worden. — De caractertrek der aristocratische partij is verdrukken wie beneden haar staat, en kruipen voor wie meerder in magt is, opdat deze haar in de verdrukking der minderen zoude ondersteunen, terwijl zij in die broederschap met haar eigen voordeel tevens haren eigenen luister ziet, — vandaar hun systeem van behoud aller misbruiken, — vandaar de slaafsche eerbied in schijn voor het bestuur, om deze daardoor als medehelper honig om den mond te smeeren en op hunne zijde te houden. —

In Zuid-Holland ging van de zijde der regering, zoolang de Graaf VAN DER DUYN haar als Gouverneur vertegenwoordigde, een vrijzinniger geest uit, dan en van de regering van WILLEM en van de latere te verwachten was. De Graaf VAN DER DUYN, een van de drie welke Nederland onder de banier van ORANJE geschaard had, bleef in het bestuur der provincie steeds de beginselen dier vroegere handeling getrouw; — hij, als commissaris des Konings, stelde zich, voor zooveel van hem afhing, tot een bolwerk tegen de aanmatigingen, dwingelandij en buitensporigheden der aristocratie, — hij was een steun en aanmoediger voor degenen, welke zich daartegen dorsten aan te kanten.

In dit zijn edel pogen vond hij uitstekende medewerking in den Heer TEN ZELDAM GANSWIJK, eerst als Chef der Griffie, later als Griffier; een man van bewonderingswaardige werkzaamheid, juist oordeel, heldere en verlichte denkbeelden, die, onder het oog des Graven VAN DER DUYN opgeklommen langs al de trappen der Provinciale administratie, diens onafhankelijke en vrijzinnige beginselen deelde, onder en met hem voorstond.

Vandaar dat de vertegenwoordigers van het platte land en de kleine steden onder zijn bestuur zekere meerdere vastheid van beginselen, zekere meerdere constitutionele denkbeelden zijn magtig geworden, dan waartoe zij zonder zijne hulp, ondersteuning en aanmoediging zouden gekomen zijn. — Doch ook zij, die tot de aristocratische partij behooren, d. i. in den regel de vertegenwoordigers der ridderschappen en stedelijke regeringen, werden wel eens door het opzien tot het hoofd der provincie, tot den vertegenwoordiger der regering aldaar, medegesleept om in strijd met hun eigen beginselen, te stemmen of te handelen.

Aan dien invloed der beginselen des Grave VAN DER DUYN hebben wij welligt de aanhoudende herkiezing des Heeren LUZAC, de verkiezing des Heeren THORBECKE, ja het Griffierschap van den Heer TEN ZELDAM GANSWIJK te danken. Deze laatste toch; was, zooals wij zoo even zeiden, van den ondersten trap der Provinciale administratie tot dien van Chef der Griffie opgeklommen, — en er was niemand in de provincie die niet wist, dat, terwijl groote Heeren het geld trokken, deze degeen was die het werk deed. Naauwelijks was de Griffier (in naam en tractementsontvanging) VAN DER SLIJDEN overleden, of de aristocratische partij zag in dat opengevallen tractement een heerlijk middel, om de particuliere zaken van een hunner, die ze in de war gestuurd had, te herstellen, terwijl door de groote Heeren als een citroen uitgeknepen te mogen worden, eer genoeg was voor iemand, die op niets dan vlijt en verdiensten kon bogen. Die poging der aristocratische partij werd evenwel verijdeld door het betere deel der vergadering, gerugsteund en bemoedigd door den edelen en vrijzinnigen VAN DER DUYN.

Aan dienzelfden invloed is welligt te danken, al wat in de besluiten en handelingen zoowel der Provinciale als Gedeputeerde Staten vrijzinnigs mogt hebben doorgeblonken.

Hoezeer deze handelwijze des Grave in strijd ware met het algemeene regeringstelsel, WILLEM I durfde aan een van het driemanschap, dat hem aan het hoofd der oude Nederlanden geplaatst had, geene afkeuring doen blijken, doch het was aan het ministerie VAN HALL voorbehouden, om alle pogingen in het werk te stellen om de ontwikkeling van vrijzinnige beginselen bij de Staten van Zuid-Holland tegen te gaan, en alzoo het vrijzinnige hoofd dier provincie, zoo hij hoopte, nog in tijds te doen vervangen door een volmaakten tegenhanger. Hij verwachtte dat de vrijzinnige denkwijze der Staten nog niet zoo vast wortel geschoten hadden, om weerstand te bieden aan de aristocratische partij, zoodra deze steun, voorgang en hulp vond in de handelwijze van 's Konings commissaris. — En ziet! die verwachting is niet gelogenstraft. Wel is waar dat op de eerste vergadering, waarvan de leiding aan den Heer VAN DER HEIM VAN DUIVENDIJKE toevertrouwd was, de Heer THORBECKE ter landsvergadering werd afgevaardigd, terwijl de candidaat der regering, de Heer BEGRAM VAN ZAARSVELD slechts 6 stemmen verkreeg, doch die keuze geschiedde op het oogenblik dat de Heer VAN DER HEIM de teugels van het bewind in handen had genomen, doch voor hij dezelve had kunnen besturen. — Na die handeling zien wij niets dan zwakheid en begunstiging van aristocratische misbruiken in de handelingen der Provinciale Staten. — Bij de behandeling van het reglement voor Hoogheemraadschappen, Dijk- en Polderbesturen zien wij de aristocraten moedig en onbeschaamd het hoofd verheffen. Trots op hunne onverschrokkenheid van openlijk te belijden, dat zij hun belang boven dat van het algemeen stellen, hunne stem weigeren aan al wat het algemeen belang voorschrijft, en geven aan al wat daartegen strijd, en wij zien hen de overwinning behalen op eene wijze, die niets goeds van het nieuwe reglement voor den lande doet verwachten. — Wij zien de Staten steeds het hoofd buigen bij elk Zeeuwsch misbruik, dat de Heer VAN DER HEIM medebragt en in Zuid-Holland verlangt in te voeren. Naauwelijks b. v. heeft de Graaf VAN DER DUYN het hôtel des Gouverneurs verlaten, of zijn opvolger laat op eigener autoriteit, zonder eenige magtiging der Staten, in hetzelve veranderingen, opknappingen en herstellingen brengen, — en de Staten buigen het hoofd, zoodra Z. Exc. hun de rekeningen aanbiedt, van hetgeen, waartoe zij geen verlof gaven. — Z. Exc. verlangt het alzoo verfraaide hôtel dienovereenkomstig te meubeleren, rekent, zoo het schijnt, zijne meubelen die hem als Griffier der Staten van Zeeland, als Minister van Finantiën dienden, daartoe niet toereikend, en vraagt, (ongehoorde onbeschaamheid!) van de Staten de som van *f* 4000 om daarin te voorzien; — en er zijn maar 3 stemmen in de vergadering, welke durven verklaren dat hun eed hun belet de gelden der belastingschuldigen zóó aristocratisch te misbruiken!! Het tooverwoord, dat de Zeeuwsche Staten, de kiezers der HINLOPENS, BACKERS, SNOUCK HURGRONJE's, nimmer zoo iets zouden hebben durven weigeren, is voldoende, om alle de overigen te doen toestemmen.

Daarentegen dient de Griffier, de werkzame, en kundige regterhand van het vrijzinnige gouvernement *van der Duyn*, die jaren lang zijne betrekking waarnam voor een geringer tractement dan zijne voorgangers, groote heeren, trokken, terwijl hij toen evenzeer het werk deed, — daarentegen dient de Heer TEN ZELDAM GANSWIJK, zeggen wij, een verzoek in bij de Staten tot ondersteuning van zijn verzoek aan den Koning ingediend,, tot gelijkstelling van zijn tractement met dat van zijn voorganger, — en de ondersteuning der Staten wordt geweigerd. — De kundige Griffier van den vorigen vrijzinnigen Gouverneur is de vriend niet van den tegenwoordigen!

Is het wonder, dat in eene vergadering, die zoodanige besluiten neemt, het voorstel van den Heer VAN DEN BERCH VAN HEEMSTEDE: « dat, daar geen verbod deswege bestaat, de vergadering het besluit mogte nemen hunne beraadslagingen en stem-opnemingen in het openbaar te houden" geen ingang kon vinden. Zeker niet. De reden van het voorstel moest natuurlijk de reden der weigering zijn, namelijk: « dat daar dingen gebeuren die het daglicht niet mogen zien, en welke het daglicht mogelijk beletten zou."

Inderdaad, trekken wij dit alles te zamen, dan is de blik op den toestand der Provinciale Staten van Zuid-Holland bedroevend, de vervanging van den Graaf VAN DER DUYN door den Heer VAN DER HEIM eene ramp, zoowel voor de provincie als het algemeene land.

Trots de gebreken uit den aard der grondwettelijke zamenstelling der Provinciale Staten voortvloeijende, trots de invloed, welke door de grondwet in dezelve aan de aristocratie ten verderve van den lande is toegekend, zagen wij door den invloed van den vorigen Gouverneur de vrijzinnige denkwijze van een aanzienlijk deel der Staten zich ontwikkelen en invloed krijgen. Na diens aftreden bleek het, dat die ontwikkeling nog tot geene genoegzame vastheid, die invloed nog tot geene voldoende bestemdheid was gekomen, om weerstand te bieden, zoodra de wind, die van de regering uitging, omsloeg. Het medewerken met eenen vrijzinnigen Gouverneur bleek het hoogste punt te zijn, waartoe vele leden der Staten gekomen waren. Het tegenwerken van eenen conservativen was boven hunne krachten. Alle goede verwachting die men van de Staten van Zuid-Holland vroeger kon hebben, werd vernietigd, zoodra de regering den Graaf VAN DER DUYN deed vervangen door den Heer VAN DER HEIM, die in alle zijne handelingen bleek te zijn een aristocraat van het echte water, blijkens zijn gedrag als lid van de Dubbele Kamer, als wanneer hij den Heer DE JONGE VAN CAMPENS-NIEUWLAND in de handhaving van het systeem van Behoud nog voorbijstreefde, — blijkens zijne gehechtheid aan den gang van zaken bij de Staten van Zeeland, het land der aristocratische misbruiken, — blijkens het aannemen eener ministeriële portefeuille tegelijk met de ministers van het Behoud, — blijkens zijne pogingen om den Heer BEGRAM VAN ZAARSVELD tegenover den Heer THORBECKE, als candidaat voor de Tweede Kamer te stellen, — blijkens zijn eigenmagtig beschikken over de gelden der provincie tot herstel van 's gouverneurs woning, — blijkens, eindelijk, de aanspraak dien hij maakt, dat de provincie zijn aristocratische persoon met aristocratische meubelen omgeve. Dit laatste is zeker wel het ongehoorst mogelijk! Aanstaande jaar verwachten wij dan ook de wijnkoopers, pouliers en confituriers rekening van Z. Exc. Het zou immers tegen alle goddelijke en menschelijke wetten strijden, dat menschen als hij, uit hun eigen vermogen of inkomen de benoodigdheden des levens, de grillen der weelde zouden bekostigen. Waarom is het volk, zoo niet om de aristocraten vet te mesten? Welk ander belang kan eene provincie hebben, dan dat de Gouverneur zich in de weelde kan baden? Verminderen toch de middelen van bestaan der ingezetenen, kwijnt hunne welvaart, bezwijken zij onder de lasten, wat nood! zij kunnen den vreemdeling wijzen op den Gouverneur, en zoo in diens woning alles

an welvaart en weelde getuigt, dan moet hij wel met blindheid geslagen zijn, zoo hij nog durft volhouden, dat het der provincie niet wel gaat, want deze, de Gouverneur namelijk, is immers de *quintessence* der provincie, de provincie zelve, hij toch vertegenwoordigt ze naar buiten! O aristocraten! Aristocraten!

Doch hoe dit zij, door de vervanging van den Heer VAN DER DUYN door den Heer VAN DER HEIM tot Gouverneur van Zuid-Holland, heeft de regering wederom eene handeling gedaan van het uiterste gewigt voor hare stelling: *Begunstiging der aristocratie met verdrukking der natie.* Zij heeft daarvoor zich de hulp van het Collegie der Staten eener aanzienlijke provincie verzekert. Och! dat de natie, d. i. de kern van dezelve, op welker uitsluiting van allen invloed op het bestuur en grondwet en regering doelt, zich toch aaneensluite, en eene magt daarstelle, waartegen noch aristocraten noch regering bestand zijn!

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

JASSIJ, den 12. Augustus. Den 9. dezer zag men hier, des namiddags, in den omtrek van den schouwburg eene dikke rook hemelwaarts stijgen. De brand, die in een naauw steegje was ontstaan, verspreidde zich met zulk eene snelheid, over de hoogere gedeelten der stad, dat er binnen weinige uren omstreeks de 400 huizen, en daaronder vele van de aanzienlijkste geheel verwoest lagen. De verslagenheid was ten top en de reeds sterke wind tegen den avond tot eenen vliegenden storm overslaande, joeg de vlammen telkens op nieuw naar het binnenste der stad terug. Gelukkig begon tegen acht ure een plasregen te vallen, en deze deed datgene, waartoe alle andere bluschmiddelen onvermogend waren geweest: hij maakte een einde aan het woeden van den brand. De nacht ging almede zonder verder gevolg voorbij; maar den volgende morgen zag men zich de vlammen, op nieuw, hier en daar onder het puin verheffen; door den ijver, zoo der ingezetenen als van het garnizoen, mogt men er evenwel in slagen, deze nieuwe uitbersting te overwinnen. Ettelijke brandstichters, en onder deze sommige tot de nieuw opgerigte kompagnie spuitgasten behoorende, zijn bij deze gelegenheid op heeter daad betrapt en gegrepen.

— Een merkwaardig geval heeft te Constanz plaats gehad; vóór nu *achttien jaren* werd een in het klooster Petershausen wonend geestelijke des nachts door drie mannen, die hun gezigt zwart geverwd hadden, in zijne kamer overvallen, zijn voorhanden gereed geld, ten bedrage van 1800 florijnen, hem ontroofd, en hij voorts derwijze mishandeld, dat hij vier weken daarna overleed. *Heden* verklaarde een stads-daglooner alhier, uit eigen vrije beweging, dat hij het langer niet verzwijgen kon, maar zich gedrongen gevoelde te bekennen, dat hij één dergenen was, die, vóór 18 jaren, den moord in Petershausen hadden bedreven. Tevens noemde hij als zijn medepligtige een alhier, als burger woonachtigen kuiper, die dan ook reeds is in hechtenis genomen. De derde, een voormalig misbedienaar in het klooster Petershausen, die waarschijnlijk de gruweldaad het eerst zal aangesponnen hebben, heeft reeds eenige jaren geleden, ongetwijfeld uit wroeging en gewetensangst, zich zelven door vergif ontzield.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 31. Augustus. De gesteldheid der moorsche huizen heeft veel toegebragt, om de schade door het bombardement van Tanger te vergrooten. De zwakke muren onderschragen zware terrassen; eene enkele bom was genoegzaam om die gebouwen te doen instorten. Niettegenstaande de admiraal niet van voornemen was de huizen te beschadigen, is het geheele kwartier achter de batterijen gelegen, in een puinhoop veranderd.

— De uitwerking, welke de uitslag van den slag van de Isly in het Marokkaansche rijk gehad heeft, laat zich niet beschrijven. Het Marokkaansche leger is ontbonden; de overblijfselen der cavalerie hebben zich vereenigd op 9 uren gaans afstand van het slagveld; de maarschalk *Bugeaud* heeft hiervan partij getrokken, om het legerkorps, dat onder zijn bevel stond, te ontleden; hij heeft de verschillende troepen naar hunne garnizoenen doen terugkeeren; hij heeft aan den generaal *Bedeau* alleen de noodige krijgsmagt gelaten, om voor de veiligheid der grenzen te waken. Van de elf kanonnen, die ten gevolge van het gevecht van de Isly in onze handen gevallen zijn, is er slechts een van Spaansche afkomst; de tien anderen zijn nieuw en van Engelsch fabrikaat. Negen van deze stukken waren nog geladen, toen onze soldaten zich daarvan meester gemaakt hebben. Een kapitein der jagers heeft een kanonnier gedood, die pogingen aanwendde, om zijn stuk te doen afgaan op het oogenblik, dat men hem verraste. Het was een Spanjaard, die in goed fransch, toen hij de sabelhouw, die hem het leven gekost heeft, ontving, zeide: „*Merci Capitaine.*"

— De op den vijand bij den slag van Isly veroverde vaandels zijn alhier aangekomen, en door den kolonel *Foy* aan den koning voorgesteld. De te *Mogador* veroverde standaards zijn insgelijks heden alhier ontvangen, en zullen morgen den koning door den kommandant *Bouet* worden getoond.

— De schade door den keizer geleden tengevolge van den met ons begonnen krijg wordt op 30 millioen francs berekend.

— Het geschut te Mogador veroverd is dadelijk vernageld en in zee geworpen. Het waren voortreffelijke metalen stukken, deels van Spaansch deels van Engelsch maaksel. Een kanon onderanderen was een meesterstuk van kunst; het affuit, van metaal gegoten, had de gedaante van een rohhenden leeuw; de vier pooten vormden de raderen; de kop droeg het kanon.

— Bij het bemagtigen der Marokkaansche kampen is de voorraad buskruid, die in reserve was, vermeesterd, zoo ook twee kisten, bevattende de briefwisseling van den Keizer met zijnen zoon. Sommige brieven berigten dat *Abd-el-Kader* op last des Keizers is aangehouden en aan de Franschen zal worden overgeleverd.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 31. Augustus. Men verneemt uit Middelburg, dat de heer *J. H. Hendrix* aldaar tegen de stad Vlissingen op nieuw eene zaak is gaan vervolgen, welke voor die stad van gewigtige gevolgen kan wezen, vermits er eene menigte bezitters van soortgelijke oude effecten ten laste dier stad, en die thans noch hoofdsom noch renten, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk, ontvangen, zich tot den instel van soortgelijke actiën zullen zien aangemoedigd.

Bij exploit van 9. November 1840, had genoemde heer *Hendrix* het gemeente-bestuur van Vlissingen tegen den 18. dier maand laten dagvaarden, „aangezien hij eigenaar en houder is van drie stuks obligatiën ten laste dier stad, groot etc.; aangezien, ingevolge het door het bestuur der stad Vlissingen gearresteerde plan van liquidatie der gevestigde schuld op die stad welk plan is goedgekeurd bij koninklijk besluit van 5. Augustus 1818, bij publicatie van heeren burgemeesteren van 28. Januarij 1820, alle eigenaars van obligatiën ten laste van die stad zijn opgeroepen, om eenige op hunne obligatiën achterstallige intressen te ontvangen en tevens dezelve te converteren, zoo en in dier voege als bij gemelde publicatie is bepaald geworden; aangezien, alhoewel de requirant alstoen heeft verzuimd, deze zijne obligatiën aan te bieden, of den achterstalligen intrest op dezelve te ontvangen, hij echter desniettemin krachtens gemelde publicatie, geregtigd is, om òf de conversie dier effecten, overeenkomstig de in gemelde publicatie vervatte bepalingen, te eischen, òf om, zoo de raad der stad Vlissingen in gebreke blijft die conversie te bewerkstelligen, de achterstallige intressen gedurende de laatste vijf jaren en vervolgens te vorderen; en aangezien hij daartoe reeds pogingen in het minnelijke had in het werk gesteld, doch vruchteloos; zich door de arrondissements-regtbank te Middelburg te zien en hooren veroordeelen, om de drie stuks obligatiën, van welke de requirant eigenaar en houder is, binnen eene maand na de beteekening van het in dezen te vellen vonnis te doen converteren, zoo en in dier voege als bij publicatie van heeren burgemeesteren der stad Vlissingen, van 23. Januarij 1820 is bepaald geworden, òf wel, om, bij gebreke van zulks te bewerkstelligen, aan den eischer de achterstallige intressen op die obligatiën, gedurende de laatste vijf jaren en vervolgens, te betalen; alles met veroordeeling van het stedelijk bestuur in de kosten van het regtsgeding."

Doch dadelijk is er conflict in de zaak opgeworpen. Dat conflict is jaren achtereen onbeslist gebleven. Eindelijk zijn de stukken der procedure in de administratief onafgedaan gebleven zaak, krachtens art. 2 van het besluit van 20. Mei 1844 (*Stbl.* no. 25), teruggezonden, als wordende het conflict beschouwd als vervallen. Dien ten gevolge is nu de zaak op nieuw aan de rol gebragt en zal in September dezes jaars weder worden behandeld.

TIEL, den 30. Augustus. Gisteren werd van hier uit de gevangenis, naar die in de hoofdplaats van deze provincie overgebragt, een 23jarig, vroeger onbesproken dienstmeisje, uit de gemeente Hoosten, beschuldigd van haar pas geboren kind om het leven te hebben gebragt. Deze misdaad moet aan de huisgenooten, bij welke zij dienstbaar was, kenbaar zijn geworden, doordien zich op de slaapkamer van de beschuldigde eene onaangename lucht verspreidde, ten gevolge waarvan later het in eenen doek gewikkeld lijkje, in hare aldaar staande ladetafel moet zijn gevonden, en waaraan belangrijke wonden of breuken aan het hoofdje moeten zijn bespeurd.

VLISSINGEN, den 4. September. Heden, verjaardag van den Erfprins *van Oranje*, werden op 's Rijks Werf alhier de kielen enz. gelegd van twee oorlogsvaartuigen, zijnde eene Brik en een Schooner.

— Terwijl men hier te Lande, in Duitschland en elders klaagt over den natten zomer, zware regens, hoog gezwollen rivieren enz., verschroeijen de druiven in Spanje, en wordt uit Noorwegen gemeld, dat men aldaar zulk een warm en droog weder geniet, als de oudste menschen zich naauwelijks herinneren ooit beleefd te hebben.

GEMENGDE BERIGTEN.

Volgens de *Annales de l'institut d'Afrique* trekt de Keizer van Marokko *alleen* van de bloedzuigers 170,000 francs; gelukkig land, waar dat soort van beesten nog wat in de schatkist stort; zouden er geene landen bestaan waar ze millioenen verslinden? hun soort is legio, doch in het kruipen gelijken ze elkander op een prik. — Te Clifton is een generaal van twee voet hoogte op den bal geweest, Tom Thumb, genaamd. — Te Berlijn is een zeehaven in olieverw op *spinneweb* geschilderd. — Weldra zal men het bombardement van Tanger en Mogador in de naaidoosjes der dames en de vereenigde vloten in gekristaliseerde suiker kunnen bewonderen. — Professor Gruithuizen heeft een groote vlek in de zon gezien en voorspelt storm en onweder. — De directeur van policie te Rotterdam is in den plaisierigen leeftijd van 84 jaar overleden. — De burgemeester Verschuur, te Kats, is door den Gouverneur van Zuid-Holland eerst geschorst en toen bakker af gemaakt. (H. B.) — Delabij is te Brielle gebrandmerkt met de strop om den hals, aan de galg vastgemaakt. — Te Gorinchem is de nieuwe komediezaal met zang en dans ingewijd. (id.) — Door de goedheid van Z. M. heeft men te Leeuwarden geharddraaft en door de beleefdheid van den stedelijken raad krijgen de Rotterdammers een nieuw slenterpad, alias promenade. — De stad Snoek vraagt *f* 50,000 ter leen. — De stoomwerktuigkunde wordt te Amsterdam op den grooten schouwburg gearlequiniseerd; men laat er een capucijn trouwen, waarbij een koninklijke slaaf; zie schouwburg-berigt. — Te Utrecht is de Procureur-Generaal Cazius heel prettig geïnstalleerd; het maakte een aangenamen indruk, vooral bij de aanmerking dat den heer van Hall, voormalig min. van Justitie, (thans GROOT-KRUIS) door een gewrongen uitleg aan de grondwet te geven, (He! kan dat meesterstuk verwrongen worden?) getracht heeft dit achtenswaardig collegie te vernietigen; ten slotte is op den spoorweg bij Abcoude eene koe door den trein overleden. (H. B.) — De Gouverneur van der Heim, in Zuid-Holland, heeft eene circulaire over de longziekte van het vee uitgevaardigd, met uitnoodiging tot onderlinge associatie. — Een Amsterdammer beklaagt zich over de zotligheden der planeetverkoopers. — Haarsmeersel van de beruchte tante Ninon de l'Enclos te koop, om dames van 80 jaar het haar te doen krullen. Verkoophuis, Amsterdam. — De VERDRAAGZAAMHEID in eene kermistent te Amsterdam te zien: vossen, beeren, uilen, valken, miereneters, hazen, dassen, fretten, katten, ratten, enz., enz., enz., dat alles leeft heel plezierig en lief onder elkander, en in Zwitserland slaan de menschen elkander dood, omdat zij niet op dezelfde wijze bidden. — Marionetten met de oude vier kroonen op de Botermarkt.

CORRESPONDENTIE.

Het stuk, geteekend K. in ons volgend No.

— Wij hebben weder een artikel ontvangen van *Jan de Verwonderaar*, hetwelk om dezelfde reden als het vorige moet worden ter zijde gelegd.

Advertentiën.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5. September. Sedert den 3. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Fritz, J. Heinrich, Bergen, stokvisch; Antwerpe Packet, C. Fortig, Rotterdam, stukgoed; de Argo, W. Goedmann, Juttenberg, hennipzaad; de Clio, J. Bernston, New-York, katoen en rijst; de Julia, J. Hamer, Archangel, pik en teer; Henriette, J. Tretwurst, Riga, lijnzaad; Johanna Maria, R. H. Uffers, Catharina Margaretha, A. F. Behrens, beide Carolienzeel, haver; Victoria, C. Walter, Memel, hout; Blucher, H. F. Pauls, Bergen, stokvisch en traan; de vrouw Luktje, E. B. Hengering, Delzum, garst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Martha, A. Claassen, Oscar, J. Andries, de Ceres, J. Sommersfeld, George, J. Moller, alle Oostzee, Amalia, G. B. Boeteler, Riga, alle ballast; Eugène, J. Reener, la Reine, R. J. Jansen, beide Hull, vlas.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

5 September 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
a J. Zeeuwsche Tarwe	f 7.75	Boekweit	f
1 dito dito	„ 7.75	Winter garst	„ 4.50
N. dito dito	„ 6.00	Zomergarst	„ 3.50
a J. Walch. dito	„ 8.40	N. W. idem	„ 4.60
1 dito dito	„ 8.60	N. W. Gr. Erwten	„ 4.75
Nieuwe dito	„ 6.75	W. Reuine dito	„
N. Rogge	„ 5.15	N. W. Paardenboonen	„
J. Rogge	„ [illegible]	N. Z. dito	„
N. dito	„ 4.75	Raapolie	f 40.00 p. v.
Koolzaad	„ 10.50	Patentolie	„ 42.00 „
Z. dito	„	Lijnolie	„ 56.00 „
St. Joosland dito	„	Raapkoeken f	de 104 p. st.
Haver	„	Lijnkoeken 89.00	„ 104 „

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.